

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingen 1919—20 forelagdes der Rigsdagen et Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 144 af 10. Maj 1915 om anerkendte Sygekasser. Det paagældende Forslag blev efter 1ste Behandling i Folketinget henvist til et Udvalg, der imidlertid ikke naaede at afgive en egentlig Betænkning. Spørgsmaalet om Forsorgen for de *kronisk syge*, som søgtes ordnet igennem Forslaget, naaede saaledes ikke sin Løsning.

Da Ministeriet imidlertid maa anse det for paakrævet, at dette Spørgsmaal løses i saa vid Udstrækning, som det paa nærværende Tidspunkt maa anses for muligt, har man udarbejdet det foreliggende Lovforslag, der desuden tilsigter i Sygekasseloven at indføre de Ændringer, der er nødvendige for at bringe Overensstemmelse tilveje mellem denne Lov og det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov om Invalideforsikring, hvorefter enhver Person, der er nydende Medlem af en i Henhold til Sygekasseloven anerkendt Sygekasse, og som ifølge Sygekasselovens § 6 maa anses for ubemidlet, under nærmere angivne Betingelser indtil det fyldte 62de Aar er forsikret mod Invaliditet.

Medens det i forrige Rigsdagssamling forelagte Forslag til Lov om Ændringer i Sygekasseloven aabnede Adgang til Sygekasserne for alle kronisk syge, har man ved nærværende Forslag ikke ment at burde gaa saa vidt. Man har anset det for rigtigst kun at aabne Adgang til Kasserne for saadanne kronisk syge Personer, der maa anses for arbejdsføre, og hvis Deltagelse i en Sygeforsikring derfor til Dels kan forsvares ud fra forsikringsmæssige Betragtninger. De kronisk syge Personer, der ikke kan anses for arbejdsføre — hvorved i Almindelighed maa forstaaes de, hvis Tilstand kræver eller skønnes at maatte kræve varig Kur og Pleje paa Helbredelsesanstalter, eller hvis Erhvervssevne er eller indenfor en nærmere Fremtid maa antages at ville blive saa forringet, at de maa anses for ordentligvis at være eller ville blive ude af Stand til at paatage sigl ønnet Arbejde for andre eller ved selvstændig Erhvervsvirksomhed at kunne bidrage til deres Underhold —, kan derfor efter nærværende Forslag ikke finde Optagelse i

en anerkendt Sygekasse, og da Deltagelse i Invalideforsikringen efter det samtidig hermed forelagte Lovforslag — som allerede nævnt — er afhængig af Medlemsretten i en saadan Kasse, kan de heller ikke opnaa Invaliderente. De paagældende Personer hjælpes naturligt igennem Forsørgelse, og man har derfor ved et ligeledes samtidig hermed forelagt Forslag til Lov om Ændring i Fattiglovens § 63 aabnet Adgang til i et vist Omfang at yde dem Hjælp af det offentlige uden Fattighjælps Virkning.

Den Hjælp, der ydes de i Sygekasserne optagne kronisk syge, er i øvrigt ganske den samme, som den, der ydes Kassens øvrige Medlemmer. De Sygekasserne herved paaførte forøgede Udgifter refunderes dem fuldt ud af Stat og Kommune efter de nærmere Regler, der er fastsat i Forslagets § 6. For at Hjælpen til de kronisk syge — om fornødent — kan blive vedvarende, har man imidlertid været nødt til at foretage forskellige Ændringer i de i Sygekasselovens § 24 indeholdte Bestemmelser om Sygekassehjælpens Varighed. Det er saaledes foreslaaet, at Retten til af en anerkendt Sygekasse at nyde Pengehjælp skal omfatte et Tidsrum af 26 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder. Det opnaas herved, at der dels fra Sygekassen, dels fra Kommunen igennem Fattiglovens § 63 — hvis nuværende Bestemmelser om fortsat Sygehjælp i øvrigt er foreslaaet ændret ved det foran omtalte, samtidig hermed forelagte Lovforslag — kan ydes den kronisk syge en stedsevarende Pengehjælp. Endvidere er det ved Ændringen til Sygekasselovens § 24 foreslaaet, at Medlemmer, der har opbrugt al den dem fra Sygekassen og i Henhold til Fattiglovens § 63 tilkommende Hjælp, straks skal kunne faa nydende Medlemsret i Sygekassen, selv om de muligvis paa det paagældende Tidspunkt maatte være midlertidig syge, naar de blot iøvrigt maa anses for arbejdsføre. Da det imidlertid ofte vil være Tilfældet, at den, der saaledes igennem længere Tid uafbrudt har oppebaaret Sygehjælp, maa anses for at være Invalid i saa høj Grad, at han rettest bør henvises til at oppe-